

LI The ORIGINALS 464 30 maart 2014 Arnold Rypens

- Kirsten

2:23 1 **Cry For A Shadow** (Harrison/Lennon) Charly
The BEATLES 2

Dit zijn The Originals bij LI Radio en het is weer eens Beatles-tijd. Niet zozeer omdat zij precies 50 jaar geleden Amerika veroverden - die achterlijke Amerikanen hadden één jaar daarvoor maar *even alert* moeten zijn als de Britten en ons Europeanen! Neen, er is iets anders waar wij stof genoeg aan overhouden voor een reeksje: *Mark Lewisohn*, dé Beatle-biograaf aller Beatle-biografen, heeft zich nog eens overtroffen. Eerder schreef die *The Complete Beatles Chronicle*, het fascinerend dag-per-dag overzicht van al hun gezamenlijke bezigheden vóór de split in '69, ook had hij zowat de eindredactie van de driedelige *Anthology* cd-reeks, en nu brengt hij eveneens in drie delen het hele Beatles-verhaal nog eens terug chronologisch in herinnering zoals niemand anders dat kan, met heerlijk veel zin voor detail zonder zich daar nodeloos in te verliezen. Om een idee te geven van de omvang van zijn onderneming: deel I is verschenen, heet *The Beatles Tune In*, telt 946 pagina's en eindigt in december 1962, toen hun verhaal *voor ons* dus eigenlijk nog moest beginnen!

2:26 2 **Ain't It A Shame** (Domino/Bartholomew) Imperial
FATS DOMINO A14

Fats Domino en Ain't It A Shame, The Original. Wat heeft dit met The Beatles te maken? Wel, dit was één van de eerste nummers, zoniet zelfs hét eerste nummer, dat John Lennon leerde spelen. Zijn echte moeder, Julia, die banjo speelde, deed hem dat voor, wellicht omdat ze de coverversie van Pat Boone kende, de enige die in 1955 in Engeland verschenen was (Van Fats Domino's was immers geen sprake toen). Het is niet omdat John toen door zijn Tante Mimi werd opgevoed dat er geen contacten waren met zijn biologische moeder. De mate *waarin*, dàt kom je pas in Mark Lewisohn's nieuwe boek te weten. Ook wordt daarin de misvatting doorprikt van die Tante Mimi als een soort stoute stiefmoeder. De realiteit is - zoals steeds - niet zo wit/zwart. Er waren best wel momenten dat John het voor zijn voogdes opnam, zoals een gedichtje bewijst dat hij schreef toen zij haar man verloor (en John zijn oom).

Een zeer poëtisch gedichtje in bewoordingen die je van een 14-jarige niet zou verwachten. Mimi heeft het altijd bewaard en Lewisohn heeft het versregel per versregel ontleed en wat blijkt: dat "*If they should survive to one hundred and five*" zowat letterlijk uit *Young At Heart*, een hit van Frank Sinatra is geplukt!

2:50	3	Young At Heart FRANK SINATRA	(Leigh/Richards)	Capitol A8
------	---	---	------------------	---------------

Young At Heart van Frank Sinatra in 1954, zijn eerste n° 1 van de fifties en achteraf het thema van een gelijknamige film. Bing Crosby coverde dit, de man van de uitspraak: "*Zo'n Frank Sinatra kom je maar eens in een mensenleven tegen, waarom moest dat uitgerekend tijdens mijn leven zijn!*" Omgekeerd geldt ook natuurlijk: Sinatra moest in *zijn* leven eerst tegen Elvis Presley opboksen, daarna ook nog eens tegen The Beatles. Zover zijn we nog niet. Het is zomer 1957 wanneer John en Paul voor het eerst aan elkaar worden voorgesteld, in een parochiezaaltje in een buitenwijk van Liverpool en meteen weet de jongere (Paul) de aandacht te vestigen van de oudere (John). Want dié is eigenlijk op zijn goedkoop gitaartje alleen wat rudimentaire banjo-akkoorden meester (geleerd van zijn moeder), Paul daarentegen *hoort* zelfs dat die vals staat én weet ze in een handomdraai te stemmen, waarna hij ook nog eens een perfecte imitatie weggeeft van Little Richard, uitgerekend - maar dat wist Paul niet - met John's favoriete Little Richard nummer, bovendien vlekkeloos zichzelf begeleidend op een piano die daar toevallig in de hoek stond. Niemand binnen John's skiffle group, zelfs John niet, die zoiets kon!

2:08	4	Long Tall Sally LITTLE RICHARD	(Johnson/Penniman/Blackwell)	Specialty 27
	5	Twenty Flight Rock EDDIE COCHRAN	(Fairchild/Cochran)	Liberty

Twenty Flight Rock van Eddie Cochran, niet alleen voor de Beatles in spé van grote invloed, ook voor 10.000den andere jonge Liverpoolers die in 1956 weken aan een stuk de film *The Girl Can't Help It* in de zalen hield. Little Richard en Gene Vincent speelden daar ook in mee én Jayne Mansfield natuurlijk! *Haar* 'hout voor de deur' verklaart ongetwijfeld voor de meesten het succes, maar het hout voor *Eddie Cochran's* deur: een grote *Gretsch 6120* gitaar, stak vooral George Harrison de ogen uit!

Mark Lewisohn schetst in zijn eerste van drie nieuwe Beatle-boeken niet alleen een portret van vier opgroeiende en openbloeiende kids, ook het *decorum* komt helemaal tot leven; hoe die onwaarschijnlijke opgang ook alleen maar vanuit een stad als Liverpool kon gebeuren. *Sefton Park*, ooit wel eens van Sefton Park gehoord? Dat is een stadspark halfweg tussen The Dingle (Ringo's buurt) en Allerton (Paul's buurt). En ieder jaar stond daar een grote kermis, dé attractie. Zomer '57 - Paul was toen net 15, Ringo bijna 17 - stond de ene zich te vergapen aan de op- en neer wapperende petticoats van de meisjes op de rups, terwijl de andere zijn maagdelijkheid verloor in de bosjes daar omheen!

2:19	10	Fabulous	(Sheldon/Land)	Cameo
		CHARLIE GRACIE		L87 18

Charlie Gracie, zomer '57, *Fabulous!*

"*Before Elvis there was nothing*" is een beroemde uitspraak van John Lennon. Staat dan ook te lezen op een billboard in de buurt van Graceland. Maar vóór Elvis was er om te beginnen natuurlijk de bluesmannen waarvan hij nummers coverde, zoals Arthur Gunter van *Baby Let's Play House*, met op het eind de verzen: "*I'd rather see you dead little girl, Than to be with another man*", wat ná Elvis dan weer de beginregels werden van *Run For Your Life* van The Beatles!

2:46	11	Baby Let's Play House	(Gunter)	Excello
		ARTHUR GUNTER		2
2:11	12	I Wanna Play House With You	(Arnold)	RCA
		EDDY ARNOLD		L58 4

Dit zijn The Originals bij LI Radio en wil de échte eerste Let's Play House dan nu rechtstaan? Want Arthur Gunter's kan op zijn beurt aanzien worden als een *antwoordsong* op het 3 jaar oudere *I Wanna Play House With You* van Eddy Arnold. Elvis was voor *alle* Beatles van invloed maar de *stad* Liverpool was dat evenzeer, in al zijn aspecten. *Maggie Mae* was ooit de meest gereputeerde *hoer* van het havenkwartier, zo berucht dat er een *song* over bestaat, verboden bij de BBC maar mede daarom door heel Liverpool van A tot Z gekend!

(vanaf 2:35):

1:45	13	Maggie Mae	(trad.)	Parlophone
		THE VIPERS		NJT512 11

The Vipers Skiffle Group, *op zich* al een Liverpools instituut, dan ook nog eens met Maggie Mae. Op Parlophone nota bene, productie: George Martin! No kidding! *Alle* skiffle bands moesten dat spelen, Ringo met *zijn* eerste bandje The Eddie Clayton Skiffle Group, John Lennon en zijn Quarry Men. *Skiffle*, zowat de *punk van de fifties* - je hoeft helemaal geen muziek te kennen, de Ramones achteraf hebben niks uitgevonden - had zo zijn eigen *songbag* waaruit naar hartenlust door iedereen werd gepuurd, gewoon omdat ook skiffle triggeraar par excellence Lonnie Donegan dat op het repertoire had. En zo komen wij bij Lead Belly en zijn *Rock Island Line* want *dit* zijn The Originals!

2:04	14	Rock Island Line	(trad.)	Folkways
		LEAD BELLY		13
1:28	15	One After 909	(Lennon/McCartney)	E.O.
		QUARRY MEN		L128a 3

Historische opname van The Quarry Men uit april 1960, gemaakt door Mike McCartney, de jongere broer van Paul, *in* het ouderlijk huis op Forthlin Avenue, met een *herkenbare* John Lennon, de jeugdige Paul & George moet je er maar bijdenken. *One After 909* is één van de eerste *eigen* composities van The Beatles in spé en hoewel Mark Lewisohn er in al zijn ijver alle *treintabellen* van toen op nasloeg, *nergens* geen startuur om 9 over 9!

Het *eerste plaatje* van The Beatles, wordt het dààr eens geen tijd voor? Toen nog als *The Beat Brothers* én als begeleiders van Tony Sheridan bij Bert Kaempfert in Hamburg, met een nummer dat zelfs Tante Mimi leuk vond!

(starten bij 0:08)

2:33	16	My Bonnie	(Woods/Fuller)	Apple
		TONY SHERIDAN & The Beat Brothers		A10
1:36	17	Bring Back My Bonnie To Me	(Woods/Fuller)	Berliner
		HAYDN QUARTET		L95 11

Bring Back My Bonnie To Me door het Haydn Quartet in 1901, jaar waarin Arnold's 'bonnie' geboren werd, na The Beat Brothers achter Tony Sheridan, met Pete Best die nauwelijks beat kon houden!

We zijn ondertussen *nieuwjaarsdag* 1962, wat toen in Engeland nog gewoon een *werkdag* was, getuige hun afgewezen Decca sessie. Drie van de vijftien tracks

daaruit, allemaal eigen werk en stuk voor stuk uitbesteed aan andere Decca acts achteraf! Hoor de zenuwen gieren!

1:43	18	Hello Little Girl	(Lennon/McCartney)	Decca
		BEATLES		LI04b 3
1:55	19	Love Of The Loved	(McCartney)	Decca
		BEATLES		LI04b 4
2:35	20	Like Dreamers Do	(Lennon/McCartney)	Apple
		BEATLES		A18

Hello Little Girl, Love Of The Loved en Like Dreamers Do, drie maal The Beatles op auditie bij Decca en weet je wat *ik* zou gedaan hebben: ik denk dat ik ze *ook* zou afgewezen hebben! Die eigen nummers van hen, dat was natuurlijk mooi meegenomen voor respectievelijk The Fourmost, Cilla Black en The Applejacks achteraf.

Waarmee we *halfweg* zijn in deze original Beatles kroniek rond het jongste boek van opper-biograaf Mark Lewisohn (in opdracht én op de payroll van Paul McCartney, maar dat mag niemand geweten hebben!).

Eindafk.

Eruit met een *Cricket*-nummer, de band waar de Kevers hun *naam* aan danken en wat The Beatles *ook* op die Decca audition tape vastlegden, een toen zeer *recent* Cricket nummer, *zonder* Buddy Holly uiteraard. *Don't Ever Change*; een goeie raad trouwens. Tot volgende week.

2:18	21	Don't Ever Change	(Goffin/King)	Liberty
		THE CRICKETS		B9
	22	Koylen		